

# พอมาอยู่ตรงนี้ก็สมารถอ่าน EKG แข่งกับ fellow cardiologist ได้ แต่เราก็ต้องพยายามมากขึ้น

พญ.วิไล พั่ววิไล

เลขาธิการสมาคมความดันโลหิตสูงแห่งประเทศไทย

## แรงบันดาลใจในการเลือกเรียนแพทย์ โดยเฉพาะสาขาโรคหลอดเลือดหัวใจ

หมอบจบประถมฯ 4 จากโรงเรียนวัดรวก พระประแดง สมุทรปราการ และมาสอบเข้าที่ โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ์ เป็นโรงเรียนประจำอำเภอ หึงฉลวน เวลาเรียนในแต่ละระดับชั้นก็สอบได้ ไม่ต่ำกว่าที่ 3 เพื่อน ๆ และญาติก็บอกให้ไป เรียนหมอดีกว่า ประกอบกับตอนนั้นที่อำเภอ พระประแดงมีแต่สุขาศาลาเล็ก ๆ ถ้าป่วยจะต้อง ใช้บริการโรงพยาบาลทหารเรือ (ร.พ.พระปิ่นเกล้า) เราจึงมองเห็นว่าถ้าเป็นหมอก็จะได้ช่วยคนและ ไม่จน ตัวเองมีพี่ชาย 3 คน พี่ชอบอ่านหนังสือ เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์มาก ก็เลยขอพี่ชายมาอ่าน เสมอ เลยทำให้เก่งทางด้านวิทยาศาสตร์มากกว่า เด็กในวัยเดียวกัน รวมไปถึงคณิตศาสตร์และ ภาษาอังกฤษก็พอได้ พอจบ ม.6 ก็มาสอบเข้าที่ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา โชคดีที่สอบได้ก็ถือเป็นจุดหักเหที่ดีที่สุด พยายามอัปเดตตัวเอง ขยันมากขึ้น พอจบเตรียมฯ ก็มาสอบเข้าคณะวิทย์ เตรียมแพทย์ที่จุฬาฯ ตอนปี 1 ปี 2 จะลำบาก นิดหน่อย หนังสือเรียนเยอะ แล้วต้องเดินทางไกล เกือบจะสอบตกด้วย แต่ที่นี้พอมาเข้าปี 1 แพทย์ จุฬาฯ สบายขึ้นหน่อย เพราะอยู่หอ ก็จะมีเวลา ให้เราอ่านหนังสือได้มากขึ้น สนุกสนานกับชีวิต มากขึ้น พอเรียนจบหมอเลือกที่จะไม่ไปใช้ทุนที่ ต่างจังหวัด 3 ปี ไปสอบ ECFMG เรียนแพทย์ ฝึกหัด Rotating Internship อยู่ที่ St. Louis รัฐ Missouri เป็น City hospital ตอนนั้นก็ยังมี



Expert Focus เป็นคอลัมน์จากการสัมภาษณ์ทัศนคติ มุมมอง แบบแผนการดำเนินชีวิตของ แพทย์ต้นแบบในสาขา โดยมุ่งหวังให้เนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์เป็นประโยชน์ไม่มากนักน้อย สำหรับแพทย์รุ่นใหม่ในการประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้ แพทย์ท่านใดสนใจเสนอชื่อ สามารถติดต่อ แจ้งชื่อได้ที่เจ้าหน้าที่กองบรรณาธิการ ตามรายละเอียดหน้าสารบัญ

ไม่ออกกว่าจะเป็นหมอมทางด้านไหน ทำคลอดก็ไม่เก่ง ผ่าตัดพอได้แต่ก็กลัว ไปอยู่ 6 เดือน ก็ได้หมุนมาอยู่อายุรศาสตร์ได้พื้นความรู้จากเมืองไทยซึ่งใช้ได้เลย ยกเว้นอ่าน EKG ไม่เป็น (แต่ทำเป็น) พวก American Intern อ่าน EKG กันอย่างสนุก หมอก็เลยตั้งใจอ่าน EKG ตั้งแต่ physiology ไป หลังจากนั้น 4-5 เดือน หมอก็อ่าน EKG ได้เก่ง ทำให้หมอชอบทางด้านหัวใจ มาเป็น Internal med อยู่ที่นิวยอร์ก 3 ปี พอมาอยู่ตรงนี้ก็สามารอ่าน EKG แข่งกับ fellow cardiologist ได้ แต่เราก็ต้องพยายามมากขึ้น เพราะมีคู่แข่งเยอะ เราต้องขยัน เรามีพื้นฐานที่ดีที่สุดคือ EKG กับมีความเป็นอิสระในตัวเอง ก็เลยเลือกเป็น fellow cardiologist ที่นิวยอร์ก 1 ปี และโชคก็ได้ไปอยู่ VA Hospital ซึ่ง affiliate กับ Univ. of Michigan อีก 1 ปี จนสอบ Cardiologist Board ได้ กลับมาเป็นหมอมหัวใจที่ ร.พ.ราชวิถี จนเกษียณ

## ความภูมิใจและความสำเร็จที่ผ่านมา

ข้อแรกคือ การได้ตั้งทีม CPR ของโรงพยาบาลราชวิถีได้สำเร็จ เป็นที่แรกของโรงพยาบาลรัฐบาลในประเทศไทย เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2531 ซึ่งทีม CPR นี้ จัดตั้งเป็นระบบใช้รหัส 999 เมื่อใดที่คนไข้ฉุกเฉิน arrest ต้องการความช่วยเหลือด่วนที่สุดภายในโรงพยาบาลราชวิถี ก็สามารถเรียกทีมนี้ได้เลยทันทีจนถึงปัจจุบันนี้

ข้อที่สอง ตอนที่หมอเป็นหัวหน้าหน่วยโรคหัวใจ หมอเป็นผู้ตั้ง fellow cardiology training ที่โรงพยาบาลราชวิถี fellow รุ่นแรกก็มีคุณหมอมูลชัย กับคุณหมอบัณฑิต ซึ่งคุณหมอบัณฑิตตอนนี้เป็นหัวหน้าหน่วยโรคหัวใจที่โรงพยาบาลตำรวจไปแล้ว

ข้อที่สามคือ การเป็นผู้ร่วมก่อตั้งชมรมพุทธศาสนาที่โรงพยาบาลราชวิถี และเป็นประธานชมรมพุทธศาสนาคณะแรก มีการจัดแสดงธรรมะทุกวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา และพวกเราได้สร้างหลวงพ่อบุญรอดเมตตา เป็นพระประจำโรงพยาบาลราชวิถี เมื่อโรงพยาบาลราชวิถีครบรอบ 55 ปี สร้างเสร็จ เมื่อเดือนสิงหาคม 2549 ตอนหมอจะเกษียณพอดี

ข้อที่สี่คือ เป็นกรรมการบริหารของราชวิทยาลัยอายุรแพทย์ฯ มาหลายสมัยตั้งแต่ปี 2538-2550 เป็นกรรมการบริหารของสมาคมแพทย์โรคหัวใจ อยู่ 2 สมัย เป็นกรรมการบริหารของสมาคมความดันโลหิตสูงฯ



และสมาคมโรคหลอดเลือดแดงฯ ตั้งแต่เป็นชมรม

ข้อที่ห้า เคยเป็นประธานวิชาการของกลุ่มงานอายุรกรรม เคยเป็นหัวหน้ากลุ่มงานอายุรกรรม (อายุรศาสตร์) ร.พ.ราชวิถี เคยเป็นกรรมการสอบบอร์ด Cardio กับ Internal med ของแพทยสภาฯ ฯลฯ

ข้อสุดท้ายคือ ความภูมิใจในความเป็นวิไล (พจนการุณ) พัววิไล ค่ะ ที่ได้ดูแลรักษาคนไข้ ได้เป็นครูสอนหนังสือทั้งแพทย์ พยาบาล เกษีกร รวมไปถึง อสม. ประชาชนด้วย ได้ตีพิมพ์ผลงานวิจัยของตนเองหลายเรื่อง พร้อมกับได้ไปช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ เช่น ติ๊กถล่มที่โคราช สึนามิที่ได้ โดยนำทีมแพทย์พยาบาลไปช่วยเหลือกัน และพอมีเงินใช้กับมีครอบครัวที่ดีมีความสุข

## ปัจจัยที่เป็นที่มาสู่ความสำเร็จอันน่ามาสู่ความภูมิใจ

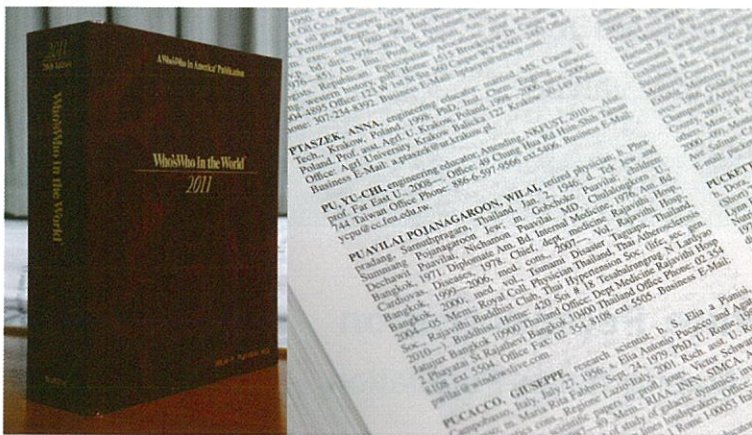
หมอยึดถือหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาในการปฏิบัติตน มีอยู่ 2 เรื่องหลัก ๆ คือหนึ่งการมีอิทธิบาท 4 ได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา ถ้าเรายึดถือตามหลักธรรมนี้ ไม่ว่าจะเรื่องไหนเราก็ทำได้สำเร็จ แต่ถ้าทำเต็มที่แล้วไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้ เราต้องยอมรับมันให้ได้ และหมอยึดคำสอนอีกข้อ (จากเพลงเรือ) ที่ว่า นีวคนเรานั้นยาวไม่เท่ากัน เป็นเหตุผลว่าวาสนาของแต่ละคนไม่เท่ากัน คนประสบความสำเร็จต่างกันแม้พยายามเต็มที่ บางคนทำน้อยแต่ได้ผลตอบแทนมาก ทำให้หมอยอมรับตรงจุดนี้และปลงได้ ยอมรับความจริง แต่ถึงอย่างไรเราก็ต้องมีมานะอดสาหัส สู้ให้เต็มที่ก่อน สองการมีพรหมวิหาร 4 ได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ซึ่งเมตตา กรุณานั้น ตัวเองทำเป็นประจำทุกวันโดยไม่ต้องคิด มุทิตาพอทำได้ แต่อุเบกขานั้นปฏิบัติยาก แต่เราต้องพยายามและทำให้ได้

นอกจากนี้ หมอยังมีครอบครัวที่อบอุ่น มีพ่อแม่ พี่คอยสนับสนุนทุกอย่าง หมอมีครอบครัว

ของตัวเอง มีลูก 2 คนก็พึ่งพาได้ อยู่ในโอวาท ไม่ทำความเดือดร้อนให้ สามีก็เป็นคนดี เป็นหมอออร์โธพีดิก หาเงินให้ใช้คอยดูแลครอบครัวมาตลอด

### ถ้าย้อนเวลากลับไปแก้ไขได้ อยากไปแก้ไขเรื่องใด

ถ้าย้อนเวลากลับไปได้ หมออยากกลับไปทำงานวิจัยที่ได้เสนอในที่ประชุมวิชาการแล้วนำมาเขียนและส่งตีพิมพ์ในระดับหนึ่ง เพราะที่ผ่านมามีผลดีวันประกันพรุ่งที่จะทำ เนื่องจากมีอะไรหลายอย่างที่ต้องรับผิดชอบ จึงทำให้ลืมหรือมองข้ามไป ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เสียดายมาก หมออยากจะฝากแพทย์ทุกคนว่า เมื่อเรานำเสนองานวิจัยไปแล้ว อยากให้กดดันทำเรื่องนั้นให้ได้ตีพิมพ์ก่อนที่จะนำเสนองานในขั้นต่อ ๆ ไป



### บุคคลต้นแบบในการดำเนินชีวิตหรือการทำงาน

มีสองคนค่ะ คนแรก อ.นพ.จิตร สิทธิอมร ท่านเป็นคนที่ขยันสอนหนังสือ เวลาสอนเรา ท่านก็สอนให้อย่างละเอียด แนะนำเราทุกอย่าง ตัวหมอเองทุกวันนี้ก็พยายามจะทำให้ได้เหมือนอย่างที่คุณจิตรให้กับเรา หมอได้ความรู้ทางด้าน medicine และ clinical จากคุณจิตรอย่างมาก คนที่สองคือ โทมัส อัลวา เอดิสัน เป็นต้นแบบทางด้านการคิดนอกกรอบ หมอคิดว่าหมอได้แนวคิดบางอย่างจากท่านค่ะ

### คติหรือหลักการที่ยึดถือในการดำเนินชีวิต

ก็จะคล้าย ๆ กับปัจจัยที่ทำให้เราสำเร็จ ข้อแรกคือ การมีอิทธิบาท 4 คุณธรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย จันทะ ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น วิริยะ ความพากเพียรในสิ่งนั้น จิตตะ ความเอาใจใส่ฝักใฝ่ในสิ่งนั้น และวิมังสา ความหมั่นสอดส่องในเหตุผลของสิ่งนั้น ซึ่งโดยรวมแล้วหมอปฏิบัติมาตลอดไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม เพราะแสดงออกถึงความตั้งใจในสิ่งที่เราทำ และข้อสองคำสอนที่ว่า “นิวคนเรานั้นยาวไม่เท่ากัน” เพราะว่าคนเราเกิดมามีวาสนาต่างกัน แต่ถึงอย่างไรหมอก็ไม่เอาตรงนั้นมาเป็น

ข้อจำกัดในการดำเนินชีวิตทั้งหมด เพราะคนเราเกิดมาไม่เท่ากันก็จริง แต่ความพยายามขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล เราต้องพยายามทำทุกอย่างให้ดีที่สุด ก่อนที่จะโทษโชคความสา ข้อสามคือ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา เพราะจะทำให้เรามีความเกรงใจ และแสดงออกต่อผู้อื่นด้วยความระมัดระวัง ทั้งเรื่องการพูดจา ท่าทาง สีหน้า เราต้องนึกถึงเสมอว่าถ้าเราเป็นเขา เราจะทำอย่างนี้หรือไม่ จะทำให้เราเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น ทำให้การทำงานร่วมกันเป็นไปด้วยความราบรื่นและให้อภัยกันได้ และข้อสี่คือ การใช้พรหมวิหาร 4 ได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา หลักธรรมข้อนี้เป็นหลักธรรมง่าย ๆ ที่ทุกคนสามารถทำได้ แต่อาจจะได้ไม่สมบูรณ์ อย่างหมอเองมีเมตตา กรุณาต่อผู้อื่นได้ มุทิตาพอได้ แต่อุเบกขาบางครั้งก็ยังไม่ค่อยได้เลย ก็ต้องพยายามกันต่อไปชีวิตจะมีความสุขค่ะ